

Naix una nova Facultat

*Ciències Socials acollirà
prop de 4.500 estudiants*

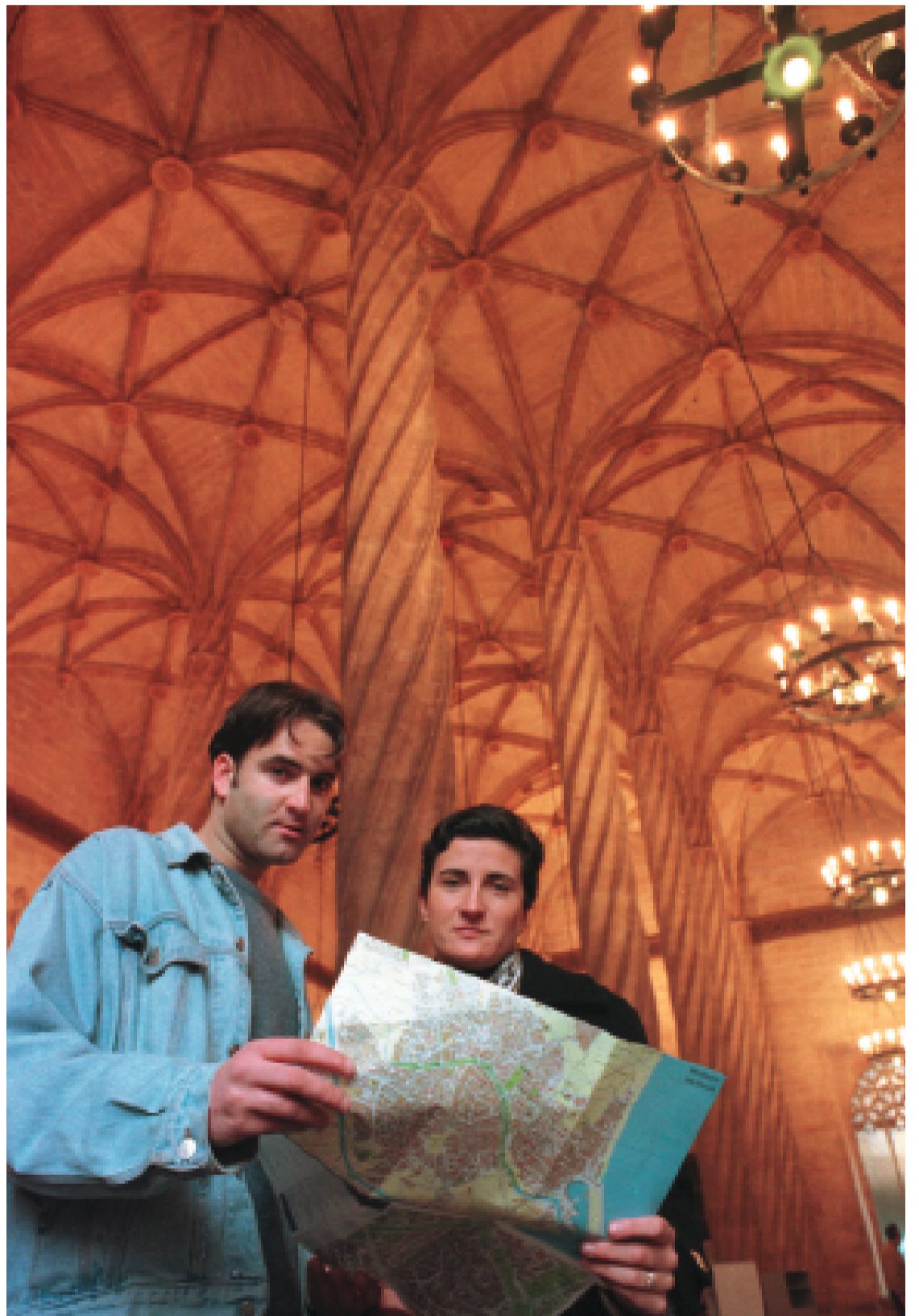
La Facultat de Ciències Socials serà una realitat el pròxim curs. La Junta de Govern ha aprovat aquesta setmana la creació del nou centre, on s'impartirà la llicenciatura de Sociologia i les diplomatures de

Relacions Laborals i de Treball Social. Aquest és un dels primers efectes del document per a la reforma acadèmica i administrativa de la Universitat de València que fou aprovat pel Claustre. **Pàg. 5**

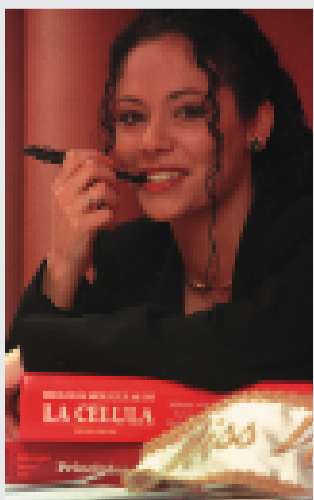
Els estudiants de Relacions Laborals ja tenen regles de joc

La Junta de Govern de la Universitat ha donat el seu vist-i-plau a les normes de funcionament intern de l'Assemblea de Representants, ADR, de Relacions Laborals. Un

reglament que servirà per a fer més viable aquest òrgan de màxima representació dels estudiants en el seu centre i que ha d'animar la resta d'ADR a consensuar-ne els seus. **Pàg. 7**

Els estudiants d'Història de l'Art expliquen als turistes l'arquitectura d'edificis com ara el de la Llotja, en la imatge.

... I miss València també és nostra

María Rubio, estudianta de segon curs de Farmàcia, intentarà el proper 1 de març a Almeria convertir-se en Miss Espanya. De moment, ja és Miss València. "No sóc model,

sóc estudianta, però si m'oferien treballar en la passarel·la tampoc no m'importaria", ha declarat María en rigorosa exclusiva a NOU DISE. No sols d'investigar viu

El gòtic, en bones mans

Els estudiants d'Història de l'Art tenen una nova faena: ensenyar als turistes les joies artístiques de València. Un conveni de la Universitat i la Generalitat permetrà formar guies

turístics entre els alumnes. Els estudiants explicaran 13 rutes de quatre èpoques diferents. I si els turistes confonen el Renaixement amb el Neoclassicisme, què hi farem. **Pàg. 3**

CURSOS

Tècniques de tractament d'aigües i residus sòlids

Organitza: Fundació Universitat-Empresa. **Dirigit a:** Llicenciats, diplomats i enginyers tècnics. **Data de realització:** Del 23 de febrer al 12 de març. **Preu:** 40.000 pessetes. **Termini de sol·licitud:** Fins al 6 de febrer. **Més informació:** A la Fundació. Plaça de l'Ajuntament, 19. Tf.: 351 06 63. Hi ha possibilitat de beca fins al 20 de febrer.

Curs d'esperanto

Organitza: Departament de Filologia anglesa i Alemanya. Facultat de Filologia. **Dirigit a:** Estudiants diplomats, llicenciats universitaris i persones interessades. **Data de realització:** Del 2 de març al 7 de març. **Termini de sol·licitud:** Fins al 27 de febrer. **Preu:** 5.000 pessetes (3.500 per a la comunitat universitària). **Més informació:** Al Departament. Avinguda Blasco Ibáñez, 32. Tf.: 386 42 62 o 340 13 69. És un curs reconegut com de lliure elecció per la UV (2 crèdits).

Estratègies per a potenciar l'autoestima i la relaxació

Organitza: Departament de Psicologia Bàsica. **Dirigit a:** Estudiants diplomats, llicenciats universitaris i persones acreditades. **Duració:** 40 hores. **Dates de realització:** Del 2 de març al 14 de març. **Termini de sol·licitud:** Fins al 9 de febrer. **Preu:** 23.389 pessetes amb possibilitat de beca. **Més informació:** Al Servei de Formació Permanent de la Universitat de València. C/ Amadeu de Savoia, 14. 46010, València. Telèfon: 362 00 61.

Curs de gestió i de qualitat del treball

Organitza: Departament de Treball Social i Serveis Socials. **Dirigit a:** Estudiants diplomats, llicenciats universitaris i persones acreditades. **Data de realització:** Del 2 de març fins al 2 d'abril. **Termini de sol·licitud:** Fins al 9 de febrer. **Duració:** 50 hores. **Preu:** 15.876 pessetes amb possibilitat de beca. **Més informació:** Al Servei de Formació Permanent. C/Amadeu de Savoia, 14. 46010, València. Telèfon: 362 00 61.

Tractament psicopedagògic de la impulsivitat i hiperactivitat

Organitza: Departament de Teoria de l'Educació. Facultat de Filosofia i CC de l'Educació. **Dirigit a:** Estudiants diplomats, llicenciats universitaris i persones acreditades. **Data de realització:**

Del 2 de març a l'11 de març. **Termini de sol·licitud:** Fins al 9 de febrer. **Duració:** 20 hores. **Preu:** 9.979 pessetes amb possibilitat de beca. **Més informació:** Al Servei de Formació Permanent. C/Amadeu de Savoia, 14. 46010, València. Tf.: 362 00 61. **Subcultures i llenguatges: delinqüència, presó, droga i prostitució**

Organitza: Departament de Filologia Espanyola. **Data de realització:** Del 4 de març al 8 d'abril. **Termini de sol·licitud:** Fins al 11 de febrer. **Duració:** 30 hores. **Preu:** 7.008 pessetes amb la possibilitat de beca. **Més informació:** Al Servei de Formació Permanent. C/Amadeu de Savoia, 14. 46010, València. Tf.: 362 00 61.

Introducció a l'estudi del medi ambient

Organitza: Departament de Dret Civil. **Data de realització:** Del 3 de març al 31 de març. **Termini de sol·licitud:** Fins al 9 de febrer. **Preu:** 15.042 pessetes amb la possibilitat de beca. **Més informació:** Al Servei de Formació Permanent. C/Amadeu de Savoia, 14. 46010, València. Telèfon: 362 00 61.

L'informador davant de la Unió Europea

Organitza: Fundació per al Desenvolupament de la Comunicació i la Societat. **Data de realització:** Del 23 de febrer al 7 d'abril. **Termini de sol·licitud:** 6 de febrer. **Preu:** 20.000 pessetes amb la possibilitat de beca. **Més informació:** A la Fundació. Carrer Micer Mascó, 29. Tf.: 369 16 12. La matrícula es farà a la UIMP.

Palau de Pineda, plaça del Carme, 4. Tf.: 386 98 02/04.

Curs sobre esport i medi ambient

Organitza: Universitat de València. Servei d'Educació Física i d'Esports. **Dates de realització:** 7, 9, 15, 16, 21 i 23 de maig. **Preu:** Comunitat universitària, 10.000 pessetes, i públic en general, 15.000. **Duració:** 30 hores (curs curricular de lliure elecció convalidable per tres crèdits). **Més informació:** Servei d'Educació Física i d'Esports. C/ Menéndez y Pelayo, 19.

Curs d'iniciació al golf

Organitza: Universitat de València. Servei d'Educació Física i d'Esports. **Dirigit a:** Estudiants, diplomats, llicenciats universitaris i persones que hi estiguen interessades. **Data de realització:** Durant els mesos d'abril i maig. **Preu:** 15.000 pessetes per al públic universitari i 20.000 per a la resta. **Més informació:** Universitat de València. Servei d'Educació Física i d'Esports. Carrer Menéndez y Pelayo, 19. De dilluns a divendres, de 11:30 a 13:30 hores. Es tracta d'un curs curricular de lliure elecció convalidable per 3 crèdits.

BEQUES

Ajudes per a projectes de cooperació i solidaritat

Les convoca: Vicerectorat d'Estudiants de la Universitat de València. **Dirigides a:** Grups, col·lectius i associacions d'estudiants que realitzen les seues activitats en l'àmbit universitari i tinguen en marxa projectes i programes de cooperació, solidaritat i voluntariat. També ONGDs que treballen en l'àmbit de la Universitat de València o del PV que integren estudiants de la Universitat de València i que incorporen necessàriament al projecte almenys cinc estudiants. **Dotació:** El total dels projectes subvencionats no superarà el 10% del pressupost global de la convocatòria. **Més informació:** Al CADE. Centre d'Assessorament i de Dinamització dels Estudiants. Campus de Blasco Ibáñez, 13. Tf.: 386 47 71.

Ajudes a associacions d'estudiants amb representació al Claustre

Les convoca: Vicerectorat d'Estudiants de la Universitat de València. **Dirigides a:** Grups, col·lectius i associacions d'estudiants que tinguen representació al Claustre de la Universitat de València i que estiguen inscrits en el Cens d'Associacions i de Col·lectius del Vicerectorat d'Estudiants. **Objecte:** Ajudes per a activitats de caràcter social i cultural sense finalitat lucrativa. **Termini de sol·licitud:** 27 de febrer. **Dotació:** Es farà d'acord amb la valoració de les activitats desenvolupades i no cobrirà necessàriament la totalitat de les despeses. **Més informació:** Al CADE. Centre d'Assessorament i de Dinamització dels Estudiants. Campus de Blasco Ibáñez, 13. Tf.: 386 47 71.

Ajudes per a borses de viatge

Les convoca: Vicerectorat d'Estudiants de la Universitat de València. **Dirigides a:** La realització d'un curs: *Atenció primària a l'Institut Superior de Ciències Mèdiques de l'Havana*. **Duració:** Del 8 al 18 d'abril. **Dotació:** Despeses de viatge, matrícula, manutenció i allotjament. **Termini de sol·licitud:** Fins al 27 de febrer. **Més informació:** Al CADE. Centre d'Assessorament i de Dinamització dels Estudiants. Campus de Blasco Ibáñez, 13. Tf.: 386 47 71.

Ajudes per a auxiliars de llengua espanyola

Les convoca: El Ministeri d'Educació i Cultura. **Dirigides a:** Llicenciats en Filologia de l'especialitat de la llengua del país que se sol·licita; estudiants d'últim any de carrera de les facultats de filologia i del tercer curs de les escoles de Magisteri; i mestres especialitzats en llengua estrangera. **Termini de sol·licitud:** 9 de febrer. **Països:** Àustria, Bèlgica, França, Antilles-Guaiana, Illa de Reunió, Irlanda, Itàlia, Regne Unit i Alemanya. **Més informació:** En el BOE del 10-1-1998.

Beques per a l'elaboració de manuals universitaris

Les convoca: Servei de Normalització Lingüística de la Universitat de València. **Dirigides a:** Professors en actiu de la Universitat de València. Tindran prioritat els grups de treball en els quals participen professors d'altres universitats de l'àmbit lingüístic. **Dotació:** 400.000 pessetes. Un 30% en el moment de la concessió i el 70% restant en el lliurament definitiu del manual objecte del projecte. **Termini de sol·licitud:** Els aspirants hauran de presentar abans del 25 d'abril el projecte de realització del manual. **Duració:** Un any des del moment de la concessió que es farà pública abans del 31 de maig. Es podrà concedir una pròrroga de sis mesos si se sol·licita al rector justificadament. **Més informació:** Al Servei de Normalització Lingüística de la Universitat de València. Arts Gràfiques, 13. Telèfon: 386 48 34.

Ajudes per al programa Sòcrates

Les convoca: Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. **Dirigides a:** Espanyols que hagen cursat o estiguen fent-ho estudis a les universitats del PV i que tinguen un títol que els acredite com a professors d'idiomes o bé que segueixen els estudis que els preparen per a això. A més, que no hi hagen treballat com a professors de la llengua corresponent. **Objecte:** Garantir la futura formació dels nous titulats com a professors. **Termini de sol·licitud:** 2 de febrer. **Més informació:** Conselleria de Cultura, Educació i Ciència. Avinguda de Campanar, 32. També en el DOGV

* Ahora también puedes consultar esta sección en Quisiera®.

Oferta Exclusiva Lectores Nou Dise

Quisiera® ...
Navegación Internet
902 147 147

¡Ven y hazte socio!

Desde 1.500 Ptas. Mes
30 min. Diarios
CONEXIÓN INTERNET
ACCESO ALTA VELOCIDAD

C/ Dr. Vicente Zaragoza, 45.
Valencia (Benimaclet)

http://www.quisiera.es
E-mail: internet@quisiera.es

39 Ordenadores, Impresoras,
Cámaras, Escáneres, Cursos,
E-mail, Teléfonos y Fax público.

A b i e r t o t o d o s l o s d í a s

Grups d'estudiants dels últims cursos d'Història de l'Art faran de guies turístics a la ciutat de València

Voluntaris per amor a l'art

Els turistes que visiten les rutes monumentals de la ciutat de València a partir de febrer tindran el privilegi de comptar amb uns guies turístics d' excepció: els alumnes d'últims cursos de la llicenciatura en Història de l'Art de la Universitat de València.

DIDAC BELLES

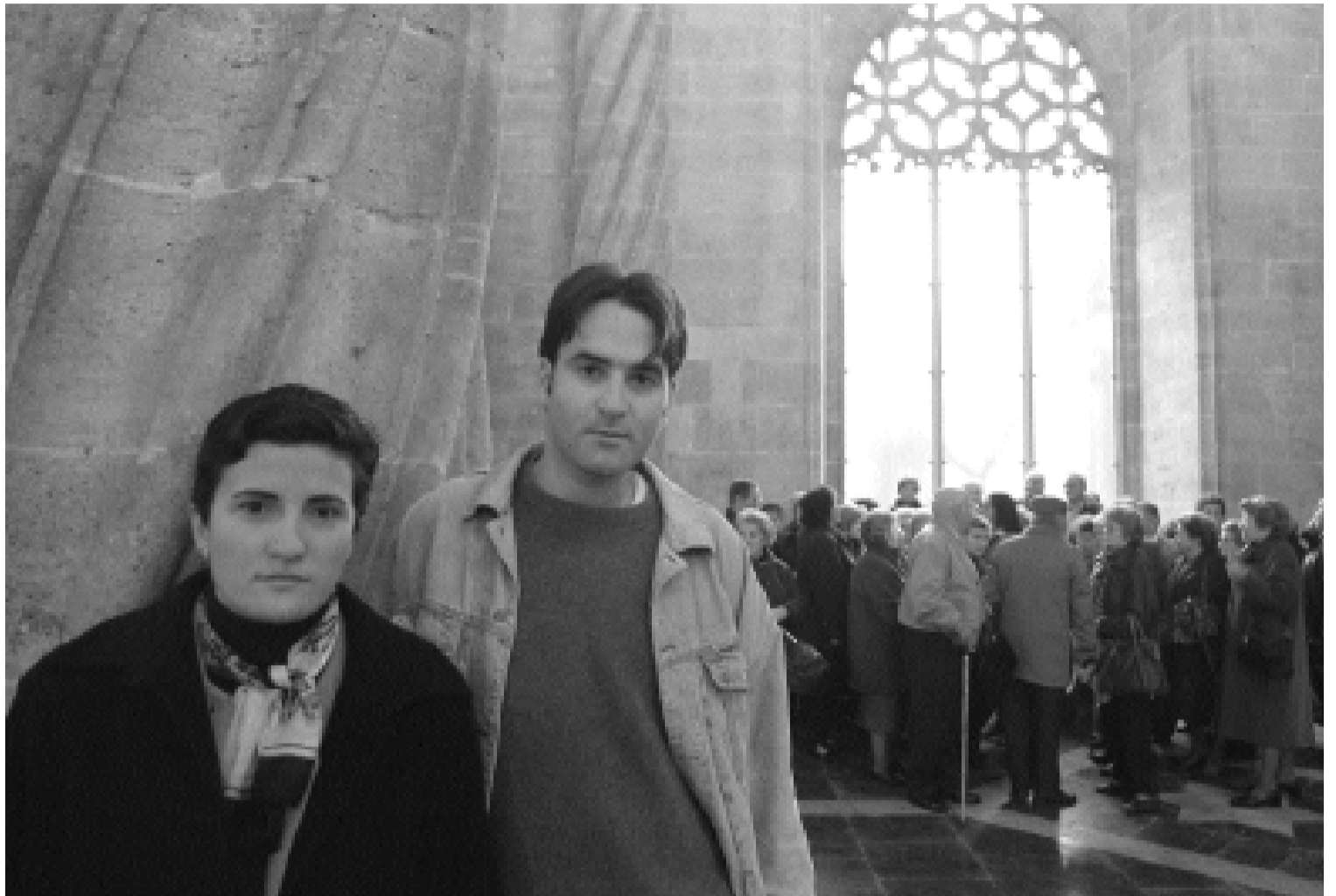
Els estudiants d'aquesta carrera es convertiran, a partir de febrer, en guies especialitzats de 13 rutes monumentals valencianes, segons un conveni signat entre la Universitat i la Direcció General de Patrimoni Artístic de la Generalitat que serà presentat públicament en breu pel conseller de Cultura, Educació i Ciència, Francisco Camps.

La idea de formar els alumnes com a guies turístics especialitzats abans de finalitzar la llicenciatura va partir de la professora titular i directora del Departament d'Història de l'Art Inmaculada Aguilar, que encomanà a Javier Delicado, professor associat del mateix departament, la redacció del projecte que ara s'ha dut a terme. Delicado ha elaborat una llista de 13 rutes turístiques per diversos monuments de la ciutat de València classificant aquests en quatre èpoques artístiques diferenciades (gòtica, renaixentista, barroca i neoclàssica), a les quals pertany cada edifici i segons els usos de caire civil o religiós de cada un d'ells.

El conveni de pràctiques, signat per la Direcció General de Patrimoni Artístic, dependent de la Conselleria de Cultura, i el Departament d'Història de l'Art

El conveni és fonamental per augmentar el coneixement del centre històric de la ciutat de València

de la Facultat de Geografia i d'Història de la Universitat, possibilitarà que els estudiants dels últims cursos d'aquesta carrera facen les seues pràctiques formatives com a guies experts d'aquests 13 itineraris monumentals. Els disset alumnes participants en el projecte, que han estat seleccionats entre aquells estudiants de tercera matrícula que tenien més de 150 crèdits aprovats i segons les qualificacions del seu expedient acadèmic, veuran reconegut el període de pràctiques realitzat amb 9 crèdits de lliure configu-

Dos dels estudiants que treballaran de guies turístics, a l'edifici gòtic de la Llotja.

ració.

Els futurs historiadors de l'Art estudiaran les característiques arquitectòniques, històriques i artístiques dels diversos monuments del conjunt històric i artístic de la ciutat de València, dels quals després faran de cicerones als visitants, en totes les seues vessants. Els estudiants perfeccionaran els seus coneixements d'edificis tan rellevants en l'art valencià com ara les Torres dels Serrans, la Llotja dels Mercaders, les Reials Drassanes del Port, el monestir de Sant Miquel dels Reis o el Palau de la Generalitat, per tal de transmetre-los després als turistes "d'una manera eminentment didàctica".

Miguel Villanueva i Mercedes

Morant són dos dels disset alumnes de cinqué curs d'Història de l'Art seleccionats per a mostrar les peculiaritats dels monuments als turistes. Mercedes, que està ampliant la informació i recopilant documentació sobre la història, l'arquitectura i l'estil artístic de cada edifici de la ruta del barroc, explica que tot això "s'ha d'enfocar en un nivell molt didàctic per a públic de totes les edats amb un pla expositiu diferent per a cada edat". Mentre que Miguel, per la seua banda, afirma que "una cosa és estudiar les coses i una altra ben diferent preparar-se per a explicar-les a gent de diferents edats", i creu que aquest conveni "serà molt positiu tant de cara a la docència com per

l'experiència professional que comporta fer de guia turístic dels monuments arquitectònics més importants de València". Actualment Miguel i Mercedes preparen tots els aspectes necessaris sobre els monuments de les rutes que ja els han estat assignades pel seu tutor de pràctiques, el professor d'Història de l'Art Lluís Arciniega.

D'altra banda, la directora general de Patrimoni Artístic, Carmen Pérez, considera que el conveni és "fonamental per ampliar els coneixements sobre el centre històric de la ciutat de València, un dels més extensos i amb major riquesa monumental d'Europa, la divulgació del qual hauria de fer-se a través d'un canals coherents

i mitjançant la guia d'experts". Precisament aquest és l'objectiu del conveni, segons el professor Delicado, que afegeix que "a tota la gent que està estudiant li convé aquesta panoràmica artística i, a més, els servirà per a fer pràctiques a peu d'obra".

"Pensem que els estudiants dels últims cursos d'Història de l'Art haurien de completar la seua formació amb l'especialització en diverses rutes monumentals valencianes i contribuir d'una manera determinant al seu coneixement i difusió", assegura la directora general de Patrimoni. Si la iniciativa té èxit, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència preveu que el projecte s'estenga a partir d'enguany a les veïnes ciutats de Castelló de la Plana i d'Alacant.

El treball com a guia turístic especialitzat serà "una activitat fonamental, tant per als estudiants, que augmentaran la seua formació i experiència a través del contacte directe amb l'objecte artístic, com per a totes les persones que sol·liciten aquest servei, d'indubtable qualitat i consistència cultural", explica Carmen Pérez. Una vegada superat aquest període de pràctiques, els estudiants ja hauran assolit els coneixements necessaris com per a ser guies especialitzats en les seues respectives rutes monumentals i mostrar-les amb tot luxe de detalls a tota mena de visitants que sol·liciten els serveis de guies experts.

Cinc èpoques i tretze rutes

Quasi tots els monuments més representatius de la ciutat de València estan inclosos i distribuïts, atenent les seues característiques artístiques (renaixentistes, barroques, gòtiques i neoclàssiques), entre les 13 rutes monumentals que ha elaborat el professor Javier Delicado per a la Direcció General de Patrimoni Artístic. Per exemple, la ruta del barroc valencià emmarca els tres itineraris dedicats als edificis del poder civil, a aquells del poder eclesiàstic i a la decoració interior de les esglésies barroques. Dins del barroc civil estan inclou-

sos el palau del Marqués de Penyalba, del Marqués de Dosaigües i el Col·legi de l'Art Major de la Seda, mentre que en l'itinerari d'edificis religiosos d'estil barroc hi ha els convents i temples de la Congregació de sant Tomàs i de sant Felip Neri, el del Pilar i el de sant Llorenç, el de sant Miquel i el de sant Sebastià, com també el de sant Miquel i la Congregació dels Sacerdots Pobres. Les Reials Drassanes del port i la Llotja dels Mercaders, obra de l'arquitecte Pere Compte i recentment declarada Patrimoni

de la Humanitat per la Unesco, s'inclouen dins de la ruta dedicada als edificis civils del gòtic. El monestir de Sant Miquel dels Reis, seu de la futura Biblioteca Valenciana, entra dins de l'itinerari del renaixement. Els palaus i cases senyoriales del carrer de Cavallers i dels seus voltants són els protagonistes d'una altra ruta, on Delicado ha inclòs els palaus de l'Almirall, dels Scala, dels Comtes d'Oliva i dels Marquesos de Malferit, com també el Palau dels Borja o de Benicarló, i el Palau de la Generalitat.

Escarbant en el món de les nacions

PAU VICIANO
Historiador

Amb la col·lecció *El món de les nacions*, una iniciativa compartida amb l'Editorial Afers, la Universitat de València dona

un pas molt remarcable en una política de coedicions que contribuirà a difondre les seues publicacions més enllà del cercle universitari. De fet, Afers és un segell editorial que, des de Catarroja, ha sabut guanyar-se un merescut prestigi arreu dels Països Catalans amb un catàleg orientat bàsicament cap a la història i el món del pensament. Sorgida al voltant de la revista del mateix nom, en l'actualitat publica també *El Contemporani*, en col·laboració amb el Centre d'Estudis Historiogràfics de la Universitat de Barcelona, i diverses col·leccions de llibres entre les quals poden destacar-se *Recerca i pensament* i *Personatges*, dedicada aquesta a biografies d'artistes i d'intel·lectuals. La implicació de l'Editorial Afers amb els medis universitaris, i en concret amb la Universitat de València, ja es podia considerar molt estreta, si repassem la nòmina dels autors,

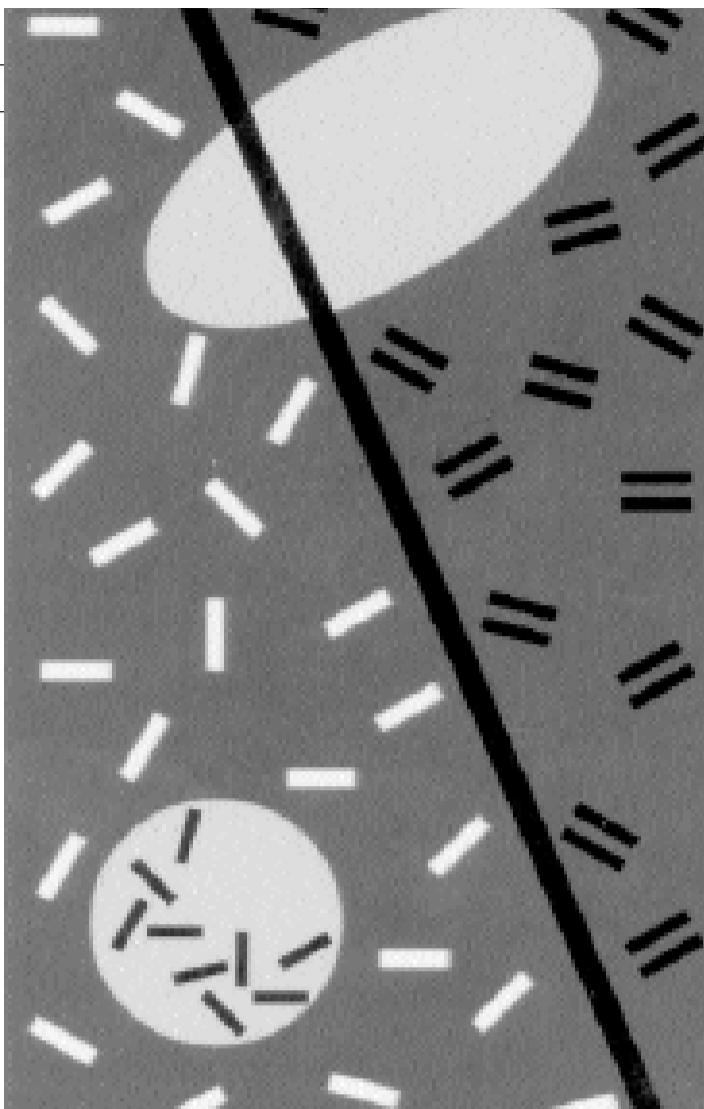
dels consells de redacció o dels comitès assessors de les seues revistes i col·leccions. Ara, amb aquesta línia de coedicions, la relació s'institucionalitza i obre unes noves perspectives que, a jutjar pels seus primers resultats, no decebran els lectors interessats per la reflexió sobre el món actual.

En efecte, *El món de les nacions* se centra en un fenomen tan rellevant a hores d'ara, i amb la perspectiva d'acréixer encara més el seu paper en un futur pròxim, com és del de les identitats nacionals i el nacionalisme. L'encert dels responsables de la col·lecció ha estat, entre altres, defugir un enfocament centrat en la pròpia realitat valenciana que, molt sovint, s'esgota en receptes polítiques immediates o en una visió massa antropològica dels fets de consciència nacional. Sense negar l'interés d'aquestes orientacions més habituals, el Servei de Publicacions i Afers han contribuït a eixamplar l'oferta editorial en català sobre la

"qüestió nacional" amb uns títols que aborden el tema des del seu aspecte conflictiu en l'esfera internacional. Es tracta de resituar les reflexions sobre la nació, no tant en l'univers simbòlic i dels mecanismes de crea-

ció d'identitat, sinó en un context polític definit per grups de poder i interessos geoestratègics

L'Editorial Afers i el Servei de Publicacions aborden la qüestió

Fragment de la il·lustració de la portada del llibre *Els conflictes i identitaris*

que ens recorden la funció instrumental que poden jugar actualment —i de fet juguen— les diferents versions del nacionalisme.

En aquest sentit, s'ha de remarcar que els dos llibres publicats, *Els conflictes identitaris*, de François Thual, i *Els confins d'Europa*, d'Alfons Cucó, se centren en l'anàlisi de casos on les tensions nacionals provoquen greus enfrontaments polítics i fins i tot guerres obertes i veritables genocidis. El primer recorre la vasta geografia de l'antiga òrbita soviètica, des de Centreuropa al Caucas i l'À-

sia Central, per a passar després als complexos escenaris geopolítics del Pròxim Orient i la situació de l'Àfrica excolonial i de les regions encara índies d'Amèrica Llatina. El segon analitza els problemes nacionals de la Mediterrània oriental, en especial el contenciós greco-turc i la tràgica experiència balcànica, centrant-se en el cas del Kosovo albanès, integrat a la força en el projecte de la Gran Sèrbia. Els dos llibres comparteixen també un to i un enfocament tècnics, bastant allunyats de les aproximacions assagisti-

ques o històriques a què estem acostumats, que deriven de les circumstàncies i de les motivacions de la seua redacció. François Thual, a banda de la seua vinculació acadèmica a la Sorbona, pertany a institucions especialitzades en estudis de defensa i estratègia —el Collège Interarmées de Défense i l'Institut de Relations Internationales et Stratégiques—, mentre que Alfons Cucó, tot i tenir una llarga trajectòria com a investigador de la qüestió nacional, no ha escrit aquest llibre en tant que historiador, sinó des de la responsabilitat dels seus càrrecs polítics. De fet, els textos reunits en *Els confins d'Europa* són informes elaborats per a dues institucions parlamentàries com ara l'Assemblea de la Unió Europea Occidental i l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa. Ara bé, més enllà d'aquestes condicions semblants, François Thual, seguint la tradició del pensament nacional dominant a França, insisteix en els efectes negatius de la fragmentació dels estats i de la *tribalització* per a l'estabilitat política internacional, mentre que els informes d'Alfons Cucó, sobretot el referit al Kosovo, denuncien l'opressió nacional exercida per alguns estats i el caràcter democràtic que pot tenir la reivindicació nacional. En tot cas, els dos llibres, un bon exemple de les acurades edicions a què ens té acostumats Afers, aporten un ampli cabal d'informació i plantegen un seguit de problemes teòrics i pràctics que no podran ser ignorats pels interessats a aprofundir en el coneixement dels conflictes nacionals.

Bústia Oberta

Els problemes a Filologia

No deixa de ser estimulante que any rere any ens agraïsquen als estudiants/estudiantes les nostres observacions i ens prometen tenir-les en compte en decisions posteriors, tot i que, casualment, acaben no fent-ne cap cas i, conseqüentment, repetint la mateixa pèssima situació a causa del seu passotisme, la seua ineptitud, la seua burla..., no sé.

Per això, a començament de curs es va fer una recollida de firmes d'alumnes de la Facultat de Filologia de València. Quasi 1.200 companys/es exigien solucions eficaces i ràpides tot expressant el seu malestar i la seua preocupació davant dels problemes sorgits durant el període de matriculació per al curs 1997/98, els quals estaven centrats bàsicament en les següents qüestions:

—Lentitud en la resposta a les

instàncies per a l'obertura o el canvi de grups.

—Poca oferta de grups per cada assignatura, la qual cosa ocasiona que una bona part dels grups es tanquen immediatament, impossibilitant així la consecució de l'itinerari curricular desitjat per cada un de nosaltres. Ja que l'única alternativa que se'ns dona és de matricular-nos d'aquelles assignatures que no tenen places lliures (en un intent de completar els crèdits de la matrícula).

—Assignatures sense docència que no han estat cobertes.

—Retard en l'entrega de la certificació de les actes, per no disposar de les notes, un fet que en definitiva ha ocasionat la impossibilitat de matricular-nos del següent mòdul.

—El greu error del plantejament de la Facultat en no considerar la prioritat dels alumnes de l'especialitat en el moment de matricular-se d'assignatures troncales sobre els companys que les trien com a

assignatures optatives de tipus c o de lliure elecció.

—A pesar de l'amplitud d'honoraris, no disposem, en general, d'honoraris que faciliten l'assistència en dos blocs principals (de matí o de vesprada). La qual cosa ens impedeix compartir els nostres estudis amb un treball o qualsevol altre tipus de dedicació.

—Repetició anual de la mateixa falta de previsió per als processos de matriculació i d'informació.

—Escassetas de personal i d'honoraris d'atenció.

—Massificació excessiva en el procés de matrícula.

—Solució a la incongruència de tenir la nostra biblioteca en una altra facultat; la necessitem ja i no l'any que ve.

—Solució a la discriminació que patim els alumnes de la Facultat amb motiu de l'ús de l'ascensor.

Aquesta iniciativa va sorgir com un intent de fer extensius els problemes que afecten el nostre sector universitari any rere any, uns més greument que altres, però sempre... en sorgeix algun (més aviat alguns).

En aquests moments tenim

coneixement que algunes de les nostres peticions estan en projecte: l'amplitud d'honoraris que possibilitaran l'assistència a dos grups principals o el trasllat de la biblioteca, i una altra està solucionada, l'ús de l'ascensor (per alguna cosa es comença, no?). En tot cas, considerem de vital importància la resta de problemes que els firmants universitaris manifestem, i esperem, sincerament i una mica escèptics, que se solucionen amb la major brevetat i efectivitat possible, ja que són unes necessitats d'ús quotidià.

També ens agradaria, des d'ací, donar el nostre suport total i incondicional als nostres companys/es de la Plataforma del Transport (Campus de Burjassot).

Maria Reyes Matamales Arribas, Bunyol.

Fe d'errades

Per omisió, la crítica publicada en l'últim número de NOU DISE sobre la darrera novel·la de Pilar Pedraza no apareixia firmada. L'autor de la crítica és José Mas.

Nou DISE

Edita: Universitat de València.

Vicereactor delegat: Vicent Alonso.

Director: Francesc Bayarri.

Redacció: Ester Pinter (cap de redacció), Ferranda Martí, Olga Dénia, Alfons Cervera i Manuel Peris.

Disseny i maquetació: Tomás Gorriá.

Fotografia: Miguel Lorenzo.

Tècnic de sistema: Carlos Giraldo.

Assessorament lingüístic: A.Peiró.

Administració i Serveis: Juan Jordán, Vicent Martínez i Amàlia Ortiz.

Redacció: Gabinet de Premsa (C/ de l'Antiga Senda de Senent, 11, planta 4, 46023). Telèfon: 386 41 13. Fax: 386 41 14.

Correu electrònic: Premsa@uv.es.

Nou DISE digital:
http://www.uv.es/~noudise.

Coordinació Nou DISE digital: T. Gorriá.

Publicitat: PB&A (Carrer del Poeta Artola, 17-27^a, 46021. Telèfon: 393 44 65).

Impremta: Ediciones Bidasoa, S.A.

Depòsit legal: V-1.612-1997.

ISSN: 1138-0624.

Consell Editorial: Vicent Alonso, Carlos Pascual, Juli Peretó, Antoni Tordera, Pilar Sanz, Josep Lluís Barona, Josep Maria Jordán Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Treball Social i Relacions Laborals s'integren en el nou centre

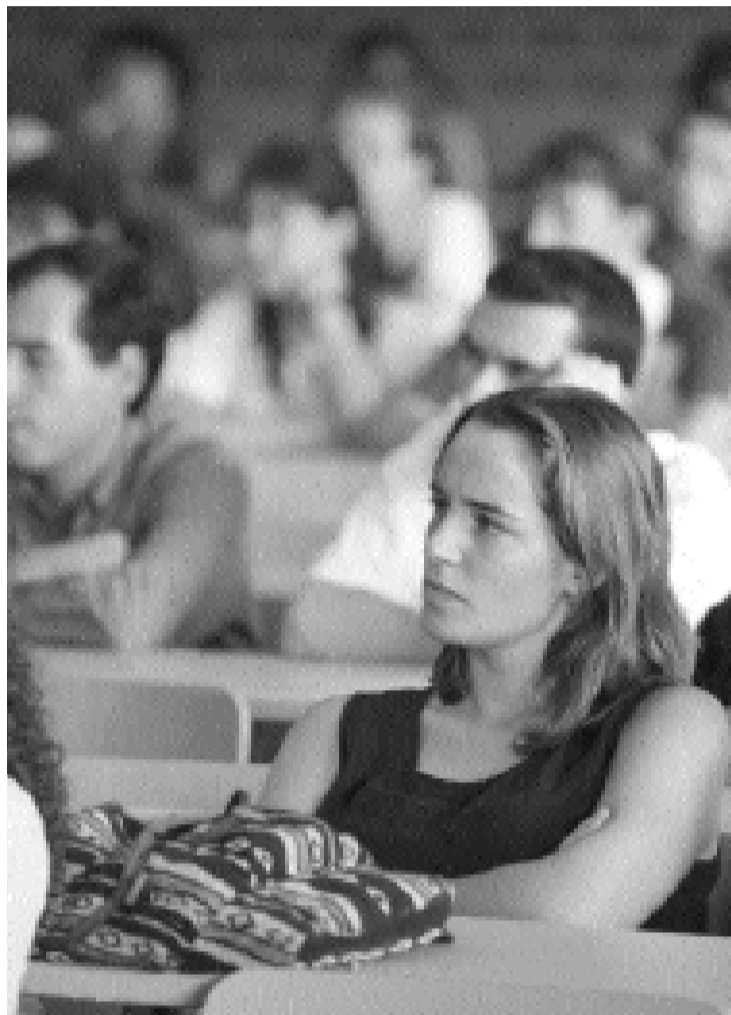
Naix la nova Facultat de Ciències Socials

REDACCIÓ

La Universitat de València tindrà una nova Facultat de Ciències Socials per a impartir la llicenciatura de Sociologia i les diplomatures de Relacions Laborals i de Treball Social, segons l'acord aprovat dimarts en la sessió de la Junta de Govern d'aquesta institució acadèmica. La creació del nou centre representa la supressió de les escoles universitàries de Relacions Laborals i de Treball Social, per la qual cosa la Facultat de Ciències Socials assumeix totes les responsabilitats que actualment corresponen a aquests centres. La nova facultat acollirà prop de 4.500 estudiants, segons les estimacions efectuades per Magdalena López Precioso i Ignasi Lerma, directors respectius de les escoles universitàries de Treball Social i de Relacions Laborals.

La unificació de les escoles de Treball Social i de Relacions Laborals en la nova Facultat de Ciències Socials és un dels primers efectes de la reforma acadèmica i administrativa aprovada pel Claustre de la Universitat de València el passat dia 6 de maig del 1997. El document de reforma exposava la necessitat de modificar i reduir el nombre de centres amb vista a reforçar la coherència acadèmica del conjunt de titulacions que cada un dels centres puga agrupar, i plantejava que a curt termini els centres haurien de simultanejar els ensenyaments de diplomatures i de llicenciatures que hi estiguen relacionades.

L'acord de la Junta de Govern pel qual s'inicia l'expedient de creació de la nova facultat va ser aprovat per unanimitat i haurà de ser recolzat pel Claustre en acabar un termini de tres mesos per a al·legacions. A partir d'aquest moment la nova facultat es cons-

La nova facultat es constituirà a partir del pròxim curs

tituirà amb caràcter provisional a l'espera de completar els tràmits administratius, per la qual cosa no estarà en funcionament efectiu amb el pròxim curs.

Amb el naixement de la nova facultat els estudiants que finalitzen els estudis de la diplomatura de Treball Social, si volen continuar estudis universitaris, tenen la possibilitat d'accedir al segon cicle de la llicenciatura de Sociologia. Per la seua banda els estudiants que finalitzen els estudis de la diplomatura de Relacions Laborals no tenen actualment cap possibilitat de continuar estudis universitaris de segon cicle, atés que no està regulat el

seu accés a cap segon cicle de llicenciatura, per la qual cosa s'ha sol·licitat al Consell d'Universitats i al Ministeri d'Educació la regulació d'accés al segon cicle d'algunes llicenciatures i, fins i tot, la creació del segon cicle dels seus estudis.

La Junta de Govern també ha considerat el fet que actualment hi ha una gran demanda social per a la llicenciatura de Sociologia i que, en conseqüència, la Universitat de València ha proposat la implantació del segon cicle per al pròxim curs acadèmic, de manera que la seua gestió serà encarregada a la nova facultat.

Aprovada l'ampliació de plantilla del PAS

REDACCIÓ

La Junta de Govern va aprovar el document plurianual de plantilla del personal d'administració i de serveis, com també l'ampliació de plantilla i modificacions de la Relació de Llocs de Treballs per a aquest any i la convocatòria d'oposicions de personal d'administració i de serveis. Aquests acords, que es prengueren per unanimitat, estan recolzats per la Junta de Personal i el comitè d'empresa, un consens que va ser valorat

molt positivament atés les dificultats que en general comporten els temes de personal. Així mateix, la Junta de Govern va aprovar també els perfils i tribunals per a 13 places de catedràtic d'universitat, 4 places de catedràtic d'escola universitària, 54 places de professor titular d'universitat i 27 places de professor titular d'escola universitària. També s'aprovà la realització de cinc nous cursos de postgrau. Xavier Soler, estudiant de

l'Escola Universitària de Relacions Laborals, va ser elegit per la Junta com a representant dels estudiants al Consell Social.

Finalment, es van concedir els premis extraordinaris de llicenciatura de la Facultat de Físiques als següents titulats: Ricard Tomás Bayo i Verónica Sanz González (Física Teòrica), Juana Camacho Rodríguez (Física Fonamental), Héctor Reyes Ureña (Física esp. Electricitat, Electrònica i Informàtica), Diego Santiago Vázquez del Real (Enginyeria Electrònica) i Laura Muñoz Escrivá (Òptica i Optometria).

ESPAL MOMA

Temporada 97-98

AUTORS: ARA I ACI

Temporada de l'ESPAL MOMA
20 de novembre de 1997 a les 22.30 h.
amb l'obra de L'ALFRE de Fernando Arrabal
Premi Nacional de Dramaturgia 1988
dirigit per Carlos ALFARO
amb Isabel BOICATTI i Rosa CALATAYUD
MOMA TEATRE
Tel: 20 119 700 i 11 22 97

mostra I

100 pastells per a casa
Quatre amb el grup de Moma Teatre
del 20 d'11 a les 11 h i 12 h

concert I

LICHTBOGEN
24 de novembre de 1997 a les 20.15 h.
Director: Juan CARREÑO
Obres de M. FELDMAN, C. CALABRO,
A. PARTIC, S. GUERIN
GRUP INSTRUMENTAL DE VALÈNCIA

AUTORS: ARA I ACI

Estrena de LA PUTA ENAMORADA
8 de gener de 1998 a les 22.30 h.
de Chema Cardena
dirigit per Antonio DIAZ ZAMORA
amb Ester ALABOR, Juan Carlos GARES i
Chema CARDENA
ARDEN PRODUCCIONS
del 080 198 al 010398
(espectacle en castellà)

mostra II

30 Centésimes
Mostra de tipografies de Jordi PLA
del 080 198 al 010398

AUTORS: ARA I ACI

Estrena de ANIMAMUS A APRENDRE
12 de febrer de 1998 a les 22.30 h.
de Carlos Alberca
dirigit per Carlos ALBERCA
amb Cristina PLAZA i Carla ALBERCA
ALBERCA PRODUCCIONS
del 120398 al 120398

mostra III

Collage 68
Mostra de tipografies d'Ortiz
del 120398 al 120398

concert II

Solistes del GRUP INSTRUMENTAL DE VALÈNCIA
14 de febrer de 1998 a les 20.15 h.
Obres de J. CHABER, L. BERIO, G. DEL PUERTO,
J. CASTILLO i YENIAS W. LINDBERG

ATELIER

ATELIER 18
Creació d'una obra col·lectiva
del 13 al 18 d'abril

concert III

ERGENSO
del 20 al 23 d'abril
Festival de Música Contemporània

AQUESTA BUTLLETA LA PODEU CANVIAR PER UNA ENTRADA EN TAQUILLA, UNA HORA ABANS DE LA FUNCIÓ, PER A LA PROGRAMACIÓ AUTORS: ARA I ACI. VÀLID ÚNICAMENT PER A LES 50 PRIMERES presentat el carnet d'estudiant ESPAL MOMA

Entrada
1000 Ptas

(96) 399 55 77
902 11 55 77

Seu d'Espal a l'edifici de la Universitat de València
C/Alfons el Magnànic, 10

L'Aula Magma és un espai políticament incorrecte, que no disposa d'autorització governativa (ni ganes tampoc). Aquesta secció necessita de la teua col·laboració i enginy per a cada una de les seues subseccions. Si ets un virtual digitalitzat en la xarxa global i mediàtica que ens envolta, envia'ns les teues propostes a E-mail: Premsa@uv.es. Si ets un/a romàntic/a lletraferit/da, per correu al Gabinet de Premsa, C/ de l'Antiga Senda de Senent número 11, planta 4, València, 46023.

Quina cara

Creuen posseir la veritat. I el pitjor és que des de la tarima la prediquen. Quan claven el rem, mantenen la mateixa cara, sense un gest. Quina cara! Ara tens l'oportunitat de restablir la veritat, sense identificar el pecador. Envia'ns les millors perles dels teus profes.

Oscar D. Sánchez ens conta el següent: "Un professor de Física General va dir que la Física és una ciència, però que la Medicina no és una ciència, que la Medicina és senzillament estadística".

Menuda creu

Pensen que són forts perquè són joves i actuen en grup. Però la superioritat, els estudiants l'haurien de demostrar en els exàmens i això no passa sempre. Menuda creu! Si com a professor t'interessa aclarir les coses, envia'ns les respostes (anònimes) més xocants que t'han fet empassar.

Uns enquestadors periodístics van obtenir interessants respostes dels estudiants d'un campus germà, molt tècnic ell. A la pregunta de qui era Ausiàs March, escoltaren: "Un futbolista italià". "L'autor del Tirant".

Prestateria

Salvador Bahilo

En Internet no sol fer massa sol ni massa fred, ni tampoc plou intensament. Fora de la xarxa sí, i per a comprovar-ho pots visitar www.aegaca.com/tempsbcn. Aquest diari electrònic t'ofereix les previsions meteorològiques a la península i fora (incloent-hi la imatge del Meeosol). Per a totes les estacions de l'any serveixen les receptes de cuina, més de 15.000, que es troben en www.arrakis.es/~d.ugarte/receptas.htm. Allò més curiós és el servei anomenat *Abuelita-On-Line*, on una simpàtica àvia virtual t'explicarà, via correu electrònic i amb fonament, els secrets de la seua cuina rica, rica... I per acabar gener, una de rebaixes. Used Pack és una curiosa fórmula de vendre roba per paquets de vint-i-cinc quilos, al preu únic de 50.000 pessetes. La seua adreça és www.idetica.com/zonaquattro.htm, i en ella s'especificuen els continguts de cada paquet.

TAM TAM

Ja està bé d'embrutar les parets i els panells amb anuncis de tota mena. Si podeu embrutar un full de NOU DISE i arribar a milers de persones, per què continuar amb grafitos que resulten més antics que la partitura del Misteri d'Elx. Envia'ns els teus missatges i reclams, gratis, a l'adreça habitual o a la Borsa d'Habitatge del CADE.

PISOS

nBusquem xic o xica per a compartir pis a l'avinguda de Burjassot. Té tres habitacions. Costa 13.000 pessetes al mes. Telefoneu al 929 68 15 98.

nOfereix habitació individual. Pensió completa o mitja, a elegir. Zona centre de València, carrer Centelles, 13. Per a més informació truqueu al 334 38 41.

nBusquem companya de pis urgentment. Passatge del doctor Bartual Moret, número 10, pis 12, porta 35. Davant de Woody i de Mercadona. Tot exterior. Habitació individual. Telèfon, televisor i rentadora. Vigilància nocturna. 18.750 pessetes incloent-hi les despeses d'escala. Les interessades podeu telefonar al 362 10 93.

nEs lloga pis prop de les facultats. Està situat a la plaça del Cedre, 13-27. El preu és de 18.000 pessetes, incloent-hi despeses. Per a més informació truqueu al 372 80 80 i pregunteu per Àngeles Heredia.

nEs lloga pis a xic o xica al carrer Bèlgica, 20. Televisor a color, cuina nova, telèfon, molt il·luminat i ben comunicat. El preu és de 70.000 pessetes i podeu contactar amb Antonio Amal al 361 56 83.

nEs lloga àtic a estudiants. Situat al carrer Arquebisbe Fabián y Fuero. Té terrat i està ben comunicat amb les facultats. El preu és de 40.000 pessetes. Pregunteu per Pilar al telèfon 929 71 77 25.

nLlogue habitació en règim de pensió al carrer Doctor Gómez Ferrer, 15-2-4. El preu és de 12.000 pessetes més 3.000 de despeses. Completament moblat, amb rentadora, televisió, telèfon i situat prop de les facultats. Pregunteu per Pilar al telèfon 361 43 24.

nLlogue habitació en règim de pensió, preferentment a gent d'altres nacionalitats. Carrer Literat Azorin, 25.000 pessetes. Truqueu al

334 43 06.

CLASSES

nDone classes particulars d'Internet. Recerca bibliogràfica, edició de pàgines web... 1.500 pessetes l'hora. Telèfon: 939 91 52 08.

nTitulada nadiua dóna classes d'Alemanys. També realitza traduccions per ordinador. Pregunteu per Martina. Telèfon: 391 02 54.

nDone classes d'Estadística per a Psicologia, Criminologia, Pedagogia i Bioestadística. Nivell universitari. Pregunteu per Carlos al número de telèfon 369 61 44.

nDone classes d'Italià. També de BUP. A domicili. Pregunteu per Sol al telèfon 253 08 76.

nDone classes de música, de guitarra i de baix. Es tracta de classes per a alumnes de qualsevol nivell i estil. Hi tinc molta experiència. Si us interessa podeu telefonar-me al 380 79 26.

nNadiua anglesa dóna classes d'Anglès. Per a tots els nivells. Telefoneu a Susan al 369 61 44.

VENDES

nVenc Montesa Enduro 360 V-AG. Amb la ITV passada en setembre del 1997. Costa 125.000 pessetes. Podeu telefonar al 907 37 57 84.

nVenc llibre de Dret: Casos y textos de Derecho Internacional público, d'Oriol Casanovas i la Rosa. Editorial Tecnos. Per 3.000 pessetes. Telefoneu-me a partir de les 21 hores al 359 98 81.

nVenc bicicleta en bon estat. Preu a convenir. Si us interessa truqueu al telèfon 372 77 27 i pregunteu per Sofia.

nVenc càmera de fotos. Venc Nikon F3 amb motor. El preu és de 100.000 pessetes. També es venen per separat. Si us interessa truqueu al número 908 96 13 59.

nVenc un cotxe Fiat Regata-Mare. Sempre al garatge, amb pocs quilòmetres i la ITV fins a finals del 1998. Preu: 3.000.000 de pessetes. Truqueu al 362 07 52.

nVenc l'Enciclopedia de las Plantas Naturales. En cederom. Preu: 5.000 pessetes. Telèfon: 908 04 31 89. E-mail: mariotru@uv.es

ALTRES

nEs passen treballs a ordinador. Demaneu per Teresa al telèfon 138 79 16.

nEs passen treballs a ordinador. 75 PTA/foli. Truqueu al 340 99 40.

nCompre temari del 1992 per a oposicions d'agent mediambiental.

A la neu

Els valencians tenim poques possibilitats de gaudir de la neu a prop de nosaltres. Ara n'és el moment, ja que a partir dels vuit-cents metres d'altitud les nostres comarques interiors en tenen per a donar i vendre. Una bona font d'informació sobre turisme rural la podeu trobar, els internautes, en <http://www.verdinet.com/>, una plana web feta des de Paterna, amb dades interessants. Com que el fenomen

metereològic no sovinteja per ací, no es poden llogar cadenes per al cotxe i caldrà demanar-ne unes prestades (o manlleuades) al nostre cosí que té de tot. Els qui vulguen fer els seus primer passos com pingüins poden anar a l'estació de Valdelinares a la Serra de Gúdar. Alcalá de la Selva i la seua Virgen de la Vega es troben a dotze quilòmetres de les pistes. Cal reservar als hostals que ara estan de gom a gom: Ríos o Ester (bona cuina). Si no hi trobem lloc cal buscar més lluny, a Mora de Rubielos, un poble amb encant i castell. El millor lloc per a menjar de calent a bon preu és La

Carrasca: molt recomanable el potatge de cigrons i el conill a la brasa. Pujant a les pistes es troba la Fuente Roja, amb aigua de muntanya i paellers autoritzats per a fer una torrada de carn. A pocs quilòmetres de Gúdar tenim una bona excursió. Quan la carretera creua l'Alhambra, prenem un camí tot seguint el curs del riu contra corrent i, segons el cotxe, aparcuem per a continuar a peu fins al moment en què el riu forma una gran bassa sobre la qual cau una cascada. Estem als Caños de Gúdar. Els més excursionistes poden pujar per la paret natural i vore altres basses i cascades més amunt.

DICCIONARI PER A AGRAFS

L'agrafia és la incapacitat per a expressar idees per escrit. Si ets àgraf total, no et preocupes. Pots arribar a ministra d'algun govern, a president d'un club de futbol o, amb paciència, a periodista de NOU DISE. Si ets àgraf parcial, col·labora amb el *Diccionari per a àgrafs*, una obra magma que serà de consulta obligatòria en el futur per a investigadors de Teologia de la Ciència.

TITANIC (Cine) m. 1. Esforç que s'ha de realitzar per a entendre la diferència entre una hipoteca mobiliària i una penyor sense desplaçament en un examen de Dret Civil.
2. Esforç que s'ha de realitzar per a suportar, sense adormir-se, les quasi tres hores de la pel·lícula més cara de tota la història del cinema (que tampoc no és una història molt llarga).

CASA BLANCA (Arquitect.) f. Edifici de color molt clar, pràcticament blanc, on s'acostuma a tirar el principal inquilí cada vint-i-cinc anys pel mateix motiu: l'existència d'una gola profunda.

CUBA (Geogr.) f. Perla del Carib. És tracta d'una illa de vegetació tan frondosa que és capaç d'amagar centenars de milers de catòlics durant anys sense que ningú no ho sabera. Ni al Vaticà tenien notícia d'aquest fenomen tan curiós. Un investigador americà, amb sofisticats aparells, ho va descobrir fa uns dies i tots els ciutadans amagats eixiren al carrer amb banderes blanques i grogues per a celebrar la broma que han gastat durant tant de temps.

FIDEL (Hist.) m. Patriota internacionalista (que ja és ser patriota). Porta trenta-vuit anys i un mes (sempre aproximada-

ment) fent la revolució entre les palmeres del Carib (que ja és fer la revolució). Darrerament s'hi deixa acompanyar per persones uns anys més antigues (que ja és anti-güitat).

BE (Polit.) m. Sinònim de borrec, anyell, xai... És cuina de molt diverses formes, però el recomanem al forn d'or i unes fulles de llorer. A les comarques valencianes està en desús aquesta paraula, però no així entre alguns polítics conservadors de Madrid. Sense aquesta reflexió filològica no es podria entendre en tota la seua dimensió social l'expressió: "Espanya va beee".

L'Assemblea de Representants és el màxim òrgan de representació dels estudiants en un centre.

Relacions Laborals estableix les regles del joc de la seua ADR

Pioners a posar ordre a la casa

E. P.

La Junta de Govern va aprovar el passat 20 de novembre el reglament de règim intern de l'Assemblea de Representants (ADR) de l'Escola Universitària de Relacions Laborals. Quedava tancat així un llarg període de negociacions, tres anys, entre els estudiants d'aquesta titulació i les diverses instàncies de la Universitat que li havien de donar el vist-i-plau.

Relacions Laborals és així el primer centre de la Universitat que té un reglament de funcionament intern per a la seua ADR i el que ha de servir d'exemple a les ADR de la resta dels centres de la Universitat. Segons Antoni Martínez, president de la Comissió d'Estatuts, "fins ara totes les ADR funcionaven de manera molt anàrquica, i aquest reglament que marca les regles de joc de l'òrgan màxim de representació dels estudiants als centres hauria d'animar la resta d'ADR perquè facen el mateix per a funcionar millor".

Una vegada aprovat el reglament, des de la Secretaria General de la Universitat es va enviar una carta a totes les ADR recomanant-los la conveniència de seguir l'exemple de Relacions Laborals. A hores d'ara, el reglament de la Facultat de Geografia i d'Història s'està tramitant. L'Assessoria

Jurídica l'està revisant abans que es presentarà a Junta de Govern, i molts altres ho faran pròximament a partir de reglaments provisionals amb els quals ja estan treballant.

Els Estatuts de la Universitat reconeixen la figura de l'ADR en els articles 180 i 181, on s'estableixen les seues competències però no s'especifica la manera com s'han de dur a terme, d'ací la necessitat d'aprovar els reglaments interns.

Vicent Alonso, vicerector d'Estudiant, considera fonamen-

sentació dels estudiants d'un centre, està formada per estudiants triats de cada un dels grups de cada curs, els membres de la Junta de Centre i els claustrals. Les seues funcions, també segons els Estatuts, són, entre altres, decidir la distribució de l'assignació presupostària que en l'àmbit del centre es dedique a activitats esportives i culturals dels estudiants, elegir els representants a les comissions de centre i ser escoltada en els expedients disciplinaris oberts a estudiants.

El nou reglament de Relacions Laborals estableix la manera com es constituirà l'ADR i les seues normes de funcionament. Així, reconeix que la figura del Ple és la més alta representació dels estudiants, que la Mesa del Ple estarà formada pel president, vicepresident i secretari, com també que el Ple restarà vàlidament constituït en primera convocatòria amb l'assistència d'un mínim de la meitat més un i, en segona convocatòria, amb un mínim de 10 membres, entre altres aspectes.

A la resta d'universitats també hi ha la figura de l'ADR, encara que amb denominacions i funcions diferents. A la Universitat Jaume I de Castelló s'anomena Consell d'Estudiants, a la Universitat d'Alacant Consell d'Alumnes, i a la Universitat Politècnica de València Delegació d'Alumnes.

El nou reglament estableix la manera com es constituirà l'ADR i les seues normes de funcionament

tal que les ADR funcionen, i per això valora molt positivament que se n'elaboren els reglaments.

Per a Wendolyn Moya, vicedirectora d'alumnes de l'Escola de Relacions, les ADR són el lloc des d'on s'articulen els estudiants i des d'on aquests prenen part activament en la vida universitària, on s'associen i coneixen tot l'entorn real de la institució.

D'acord amb els Estatuts, l'ADR, l'òrgan màxim de repre-

Homenatge a una feminista medieval

DIDAC BELLES

L'Ajuntament d'Alboraia ha organitzat durant aquest dos últims mesos un cycle dedicat a l'escriptora i religiosa valenciana sor Isabel de Villena (València, 1430-1490) aprofitant la commemoració del cinc-cents aniversari de la publicació de la seua obra més important i coneguda, el *Vita Christi*.

Aquesta obra, paradoxalment, va ser impresa set anys després de la seua mort per l'abadessa que la va succeir al Reial Monestir de la Santíssima Trinitat. El cycle ha servit per a considerar sor Isabel de Villena com a filla predilecta d'aquest municipi de l'Horta, de manera que s'ha convertit, per uns dies, en sor Isabel d'Alboraia.

Ara, cinc segles més tard, sota el títol *Sor Isabel de Villena, una dona enfront de l'Espill*, s'ha volgut homenajar amb una sèrie d'actes culturals, amb motiu de la celebració de la publicació, la figura d'"una dona d'indubtable cultura i gran prestigi intel·lectual" que fou abadessa del Reial Monestir de la Santíssima Trinitat fins a l'any de la seua mort durant el Segle d'Or valencià.

Elionor de Villena, vertader nom de sor Isabel, era filla d'Enric de Villena, Mestre de l'Orde de Calatrava, i d'ascendència reial, però això no va evitar que amb només quinze anys prenguera els hàbits de monja clarissa i ingressara al convent de la Santíssima Trinitat, acabat de fundar l'any 1444 per la esposa d'Alfons el Magnànim, la reina Maria de Castella, a la ciutat de València, on va ser nomenada abadessa l'any 1463 i on va morir ocupant el càrrec vint-i-set anys més tard.

En el cycle, que va acabar el diumenge dia 25 amb la inauguració d'una estàtua de sor Isabel a l'avinguda del Mare Nostrum de la platja de la Patacona, s'ha realitzat un muntatge teatral titulat *Les estampes del Vita Christi* a partir dels textos de sor Isabel que naraven el naixement de Jesús i l'adoració dels pastoretos i dels tres Reis d'Orient, com també un concert de música medieval a càrrec del grup Sintagma Musicum, que interpretà cançons del Segle d'Or com ara *El Duc de Calàbria*, *El llibre vermell de Montserrat* i *El cançoner de Gandia*.

Però allò més important ha

estat un cycle de cinc conferències impartides per professors de la Universitat de València, que oferiren aportacions valuoses, a través de les seues lectures magistrals, al coneixement sobre sor Isabel, tant des de la vessant de la seua obra literària com des de l'empremta que deixà com a abadessa de la Trinitat.

El doctor en Història de l'Art, professor i conservador del patrimoni històric-artístic de la Universitat, Daniel Benito Goerlich, inaugurarà el cycle al Teatre L'Agrícola d'Alboraia el dia 19 de gener amb la conferència *Sor Isabel de Villena al Monestir de la Trinitat*. Benito, que s'encarregarà de coordinar la resta de conferències, va fer un recorregut que abraçà des de la construcció de l'edifici d'estil gòtic flamíger del Reial Monestir de la Santíssima Trinitat, declarat monument nacional l'any 1982, fins al seu estat de conservació en l'actualitat, sense oblidar la influència que tingué sor Isabel de Villena durant la seua estada al

'Vita Christi' contestava la misogínia que traspuava 'L'Espill' del seu contemporani Jaume Roig

convent com a abadessa des del 1463 fins a la seua mort el 1490.

El dia següent, la vila-realena Rosanna Cantavella, professora de la Universitat, va assegurar en la seua intervenció, titulada *Sor Isabel de Villena, escriptora profeminista*, que la religiosa "no era una feminista a l'estil d'avui, però el seu profeminisme va suposar un trencament en relació amb el tractament que es feia de la dona des de molts segles abans". De fet, l'escriptora del *Vita Christi* fou aprofitada per l'abadessa del Monestir de la Trinitat per a instruir les religioses i introduir-les en els oficis eclesiàstics, però també per a contestar la misogínia que traspuava *L'Espill*, del seu contemporani Jaume Roig, segons Cantavella.

Com a conferenciants hi intervingueren també Albert G. Hauf i Emili Casanova.

Per un punt de vista diferent

Amnistia Internacional
96/391 39 84

PER LA CONTRACTACIÓ
P.º B.º ALBAIA
SERVIS
PB&A
FACILITADORS I ASSESSORS
PUBLICITAT
Tel. 96.393.44.65

CENTRO DE ESTUDIOS L.A.R.
PRECIOS COMPETITIVOS
MAXIMA CALIDAD
Prepara tus asignaturas y exámenes
Matemáticas, Física, Química, Biología...
Inglés todos los niveles
Tutoría personalizada
C/Alfonso Aragón, 2. Tlf. 96.391.84. ALBORAIA, VALENCIA

CERVECERIA SALOBRE
Totes les 24 hores
des de les 20h.
Per cada servei
les tapes gratis y
moltes premses
C/Porta Vella, 70
Tel. 96.39.44

L'obra és fruit de la col·laboració entre la Universitat de València i la Fundació Bancaixa

Publicat el facsímil de la primera edició d'Ausiàs March

La Universitat de València i la Fundació Bancaixa han col·laborat per a publicar el facsímil de la primera edició de l'obra d'Ausiàs March. El professor Vicent Josep Escartí ha estat l'encarregat de preparar aquesta edició, que recupera la que es va fer a València l'any 1539.

REDACCIO

Baltasar de Romaní fou l'editor de la primera edició valenciana de l'obra del poeta valencià més il·lustre. Fou l'any 1539, quan l'art i la tècnica de la impremta s'escampaven per Europa i tenien a València un focus pioner entre les ciutats espanyoles. Però, curiosament, cap exemplar d'aquella edició es conserva a les biblioteques públiques valencianes. Per aquesta raó, la publicació del facsímil de l'obra marquiana adquireix una importància cabdal.

L'interès de l'obra, presentada aquesta setmana, augmenta perquè, en paraules del rector de la Universitat de València, Pedro Ruiz Torres, "no es tracta d'una simple reproducció decorativa, sinó que, en anar acompanyada d'una transcripció acurada i fidel i d'un estudi rigorós, esdevé un avenç en el coneixement del nostre poeta més universal".

El rector fa referència també al moment triat per a la publicació de l'obra, just quan s'han complit sis-cents anys del naixement del poeta: "Si els valencians publiquem per primera vegada March el

Escultura d'Ausiàs March instal·lada a Gandia.

1539 i no el tornaren a publicar en la seua llengua original fins al 1934, i si la primera edició de l'obra completa de March no va veure la llum a València fins al 1993, en aquest darrer Any March la Universitat ha volgut coadjuvar a pal·liar, si això és possible, una mancança més".

El treball d'Escartí ha permès obtenir dades sobre Baltasar de Romaní, del qual no sabíem pràcticament res. Aquest va ser el primer editor i traductor de l'obra de March i va realitzar aquest treball segurament per encàrrec del duc de Calàbria.

Vicent Josep Escartí explica: "Sabíem també poc del manus-

crit que féu compilar, igualment a València, En Lluís Carròs de Vilaragut. Ens calia un major coneixement dels possibles contactes entre els homes del XVI que s'interessaren per March, per a veure d'explicar per què es produeix una edició com la de Valladolid, del 1555, per exemple. Ens hem mirat l'ambient barceloní que propicià les tres edicions que finançà l'almirall de Nàpols, En Ferran Folc de Cardona. I havíem de veure també en què es traduï (en el món literari peninsular) la presència de March en edicions que van aparèixer tot al llarg d'aquell segle".

L'obra ara publicada inclou la transcripció dels poemes originals i també de la versió castellana feta per Baltasar de Romaní.

Des de la Fundació Bancaixa

s'explica que els "vells poemes d'un valencià remot reclamen vivament l'atenció de noves i successives promocions de lectors". Fonts de Bancaixa afegeixen: "També és creixent l'interès que hi dediquen especialistes en literatura medieval d'universitats d'arreu del món".

L'obra, que ha estat presentada aquesta setmana a la Fundació Bancaixa, està integrada per dos volums. En aquesta edició han col·laborat també la Generalitat, a través de la Direcció General de Promoció Cultural, Museus i Belles Arts, i la Biblioteca Nacional.

Els lectors de l'obra marquiana tenen una nova eina de coneixement del més gran poeta valencià de tots els temps.

L'obra ara publicada inclou també la versió castellana de Baltasar de Romaní

En valencià, el Codi Penal de la democràcia

REDACCIO

El Codi Penal ja es pot trobar en valencià. Una edició d'aquesta important llei, com també un estudi sobre ella i altres textos de la legislació penal, han estat editats per Tirant lo Blanc en col·laboració amb l'Institut Joan Lluís Vives. Aquesta edició de l'anomenat Codi Penal de la democràcia ha anat a cura dels professors Joan Carles Carbonell i Antoni Llabrés (de la Universitat de València) i Maria Marquès i Josep Miquel Prats, de la Universitat Rovira i Virgili.

L'edició inclou també el Codi Penal en castellà.

Segons expliquen Antoni Llabrés i Maria Marquès, "traduir el Codi Penal a la llengua pròpia respon a una doble necessitat. D'una banda, docent. L'increment progressiu de la demanda de classes en català per part de l'alumnat no s'ha vist acompanyat per la pertinent adaptació de l'utilitat bibliogràfica. D'altra banda, a raons evidentment polítiques: el Codi Penal constitueix el catàleg en què es descriuen els atacs més

greus contra els valors i els interessos que una societat ha considerat necessitats de protecció per a garantir la convivència pacífica. El Codi representa la fixació d'uns límits la transgressió dels quals la comunitat no està disposada a tolerar". I, segons els autors, a pesar d'aquesta importància, "pel que sembla, la publicació del text de les lleis bàsiques en la llengua pròpia no havia merescut fins ara l'atenció ni del legislatiu ni del Govern de l'Estat".

A l'objectiu de solucionar

Juan Carles Carbonell.

aquesta *deixadesa* també vol contribuir aquesta traducció de l'anomenat Codi Penal de la democràcia.

El disc de l'Orquestra es presenta a la Fnac

REDACCIO

Com diuen els habituals del Baubourg i les Halls, la convocatòria és *incontornable*. La cita és a les set de la vesprada de dimecres, dia 4, al Fòrum de la Fnac de Sant Agustí. En aquest magatzem ple de llibres i de bona música es presenta el primer disc enregistrat per l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València. En l'acte hi haurà poques paraules perquè, en aquest cas, l'important no és la lletra sinó la música que fan els setanta estudiants de la Universitat, que junt amb el director Cristóbal Soler formen aquesta orquestra que en poc més de dos anys s'ha guanyat l'estimació del públic i de la crítica. La presentació del disc estarà animada pel Quintet de Vent i Metalls del mateix grup i amb ells la festa està garantida.

El Fòrum de la Fnac és un espai obert al públic on tots els dies es pot gaudir de presentacions de llibres, discos, o de pel·lícules. Tres exemples de les vesprades de la Fnac: dijous concert en directe de Los Relevos, divendres Manuel Gutiérrez Aragón (*Maravillas, La noche más hermosa, Cosas que dejé en La Habana...*) hi presentarà un llibre de contes de Carlos F. Heredero, i dissabte hi haurà una presentació de la coordinadora Salvem el Botànic amenitzada amb una actuació de Joan Amèric.

Homenatge al catedràtic Fernando Senent

REDACCIO

La Universitat de València va retre ahir (fora de l'horari de tancament d'aquesta edició) un homenatge *in memoriam* al catedràtic Fernando Senent Pérez. L'acte estava previst a la Facultat de Medicina. Senent fou catedràtic de Física Atòmica, Molecular i Nuclear. També va rebre la Medalla de la Universitat.

Durant l'homenatge estaven anunciades les intervencions de José Martínez Lázaro, degà de Física; Fernando Tejerina, catedràtic de Termodinàmica de la Universitat de Valladolid; Joaquín Català, de l'Academia de las Ciencias de Madrid; Francisco García Conde, de la Reial Acadèmia de Medicina de València; i Pedro Ruiz Torres, rector de la Universitat.

Amb aquesta sentència obrin Els primers reculls de proverbis catalans, obra de Maria Conca, professora de Filologia Catalana, i de Josep Guia, professor d'Àlgebra a la Universitat de València, que van rebre el passat curs el Premi Sanchis Guarner a la unitat de la llengua catalana. A l'aventura d'estudiar cap enrere, diacrònicament, els nostres proverbis, refranys i locucions s'han llançat així aquests dos enamorats de la llengua, per tal d'anar a trobar les més antigues fonts de documentació de les cultures orals.

MARISOL HOYOS

El llibre recupera alguns compendis pràcticament desconeguts dels proverbis catalans del segle XIII al XV, com ara el *Romanca proverbiorum*, el *Liber elegantiarum*, els refranys rimats i els refranys glossats, i també els proverbis inclosos en les col·leccions de Pedro Vallés (1548) i d'Hernán Núñez (1555).

Des de la darrerria del segle XIII i durant el XIV i el XV van apareixent en llengua catalana moltes obres plenes de proverbis, que insereixen sentències sàvies d'autors clàssics, grecs o llatins, de fonts àrabs o jueves, com també d'altres creacions dels autors del moment. En tot cas, els uns i els altres estan barrejats amb expressions populars codificades d'autoria desconeguda, però amb una clara intenció didàctico-moral.

"Els proverbis dels quals ens ocupem ací són vulgars i no se'ls reconeix un autor concret. Però això no vol dir que no pogueren haver estat inventats per algú i, fins i tot, que començaren a ser transmesos inicialment com a proverbis d'autor. Al cap dels anys, com que tenien èxit social, passaven

"Manllevar els proverbis d'un poble és exhaurir-li la font de les metàfores"

Josep Guia i Maria Conca, guanyadors del Premi Sanchis Guarner amb *Els primers reculls de proverbis catalans*

immediatament de ser citats *com diu en tal a com es diu* i eren recollits i sostinguts per les cultures orals", puntualitza Josep Guia en referir-se a l'objecte del llibre.

Segons Maria Conca, "els proverbis són propis d'aquestes cultures on, quan no es podia condensar el coneixement de cap altra manera, perquè l'escriptura no hi estava molt estesa, es codificaven les expressions

sàvies, les quals partien del coneixement experiencial de la vida o de qüestions morals i s'expressaven mitjançant aquesta estructura rítmica amb dos hemistiquis que resultava fàcil de recordar".

A mesura que passava el

temps, els proverbis, com les pedres d'un riu, anaven arrodinant-se i formant codolades i evolucionaven cap a la seua forma més elaborada. Josep Guia pensa que "els mateixos proverbis podien passar d'una llengua a una altra, per una distribució espacial en paral·lel. De vegades, aquests passos eren naturals i vius en les formulacions del proverbi en les diverses llengües. Però en altres casos, l'intercanvi es feia a partir d'una traducció forçada i d'una incorporació directa a l'altra llengua. Així, l'espanyol va introduir en el seu refranyer molts proverbis que li eren aliens i que no tenien vitalitat ni vigència en la seua tradició oral".

D'acord amb la sentència inicial (*Manllevar els proverbis...*), Maria Conca assegura que "la finalitat del llibre no és una altra

que retornar al nostre poble els nostres proverbis perduts perquè, d'una banda, l'ensenyament en castellà ha provocat el pas de les expressions catalanes al castellà, adjudicades mitjançant la traducció, i, per l'altra, aquestes han retornat ja castellanitzades, perduda la codificació catalana anterior". I Josep Guia afegeix: "Els proverbis van molt lligats a la formació de la cultura i de la personalitat nacional, però quan aquesta va malament una de les primeres coses que fa és furtar-los. Moltes vegades la nostra gent és fluixa en competència paremiològica i fraseològica; desconeix les locucions, les frases fetes o els proverbis propis perquè per ací va començar el deteriorament del nostre llenguatge. Així, és més greu perdre la competència proverbial que la com-

petència lèxica estricta i, en aquest sentit, s'hauria de treballar de cara a l'ensenyament i a la normalització lingüística en tots els camps, des del punt de vista fraseològic".

Per a Maria Conca, continuant amb aquest pensament, "molts proverbis deixen de ser usuals perquè ja s'ha perdut la seua funció en la conversa i en els costums quotidians, però en altres casos no és així i, fins i tot, se'n creen de nous. Per això és important tenir els coneixements fraseològics necessaris tant per a recuperar aquells que són usuals com per a continuar creant-ne".

Fonts que són autèntics pous de coneixements, totes les coses i conceptes poden ser expressats a través de refranys i proverbis. I podem trobar-ne de tota mena, des dels que són més moralistes o respectuosos fins als purament escatològics. Ho aborden tot, des de l'amor a la sort, o des del porc a l'ase. D'aquest últim animal, lligat a la vida quotidiana i donat a la metàfora, han proliferat els proverbis. Referint-se al moment actual i especialment a la crònica lingüística, Josep Guia recorda puntualment aquell que diu: *Ja pots xiular si l'ase no vol beure*.

Les cinc-cents parèmies consignades en el llibre i el seu estudi diacrònic constitueixen un pas important per a l'elaboració d'un *Diccionari general dels proverbis catalans* i, al mateix temps, suposen un retrobament amb una tradició cultural un tant perduda.

El treball, inscrit inicialment com a fruit d'un projecte d'investigació de la Universitat de València, va nàixer amb el Premi de Cultura Popular Valeri Serra i Boldú, atorgat el 1995 per l'Ajuntament de Bellpuig.

Per a Josep Guia, el Premi Sanchis Guarner de la Fundació Jaume I va arribar en un moment ideal per a recordar la unitat de la llengua catalana. Maria, al seu costat i torn, diu que va ser molt satisfactori, sobretot perquè un dels primers llibres que ella va llegir de joveneta va ser *Els pobles valencians parlen els uns dels altres*, que, a més, està tot ple de dites tòpiques.

Conveni entre la Universitat i el Col·legi Oficial de Psicòlegs

REDACCIÓ

La Universitat de València, la Fundació Universitat-Empresa i el Col·legi Oficial de Psicòlegs han signat aquesta setmana un conveni que facilitarà als estudiants universitaris la realització de pràctiques formatives a empreses, institucions i entitats.

El Col·legi Oficial de Psicòlegs potenciarà que els estudiants de la Universitat de València realitzen pràctiques amb professionals adscrits al seu

organisme, els quals actuaran com a tutors de les pràctiques. El Col·legi i les empreses participants podran aportar un ajut econòmic.

El conveni està signat pel rector, Pedro Ruiz Torres; el vicerector d'Estudis, Francisco Morales; el president del Consell Social/Adeit, Carlos Pascual; el degà de la Facultat de Psicologia, José María Peiró; la vicedegana, Pilar Barreto; i el president del Col·legi Oficial de

Psicòlegs del País Valencià, Francisco Santolaya.

D'acord amb el text del conveni signat, el Col·legi Oficial de Psicòlegs lliurarà un certificat als estudiants que participen en les pràctiques formatives.

Aquest conveni estarà vigent durant l'actual curs acadèmic, 1997/98, i serà prorrogat automàticament sempre que continue l'acord entre les parts.

INICIO DE
NUEVOS CURSOS
EN FEBRERO

C/ Agostiny Orjans, 5 - 1.º 46008 - VALENCIA. Tel: 991 1573

INGLES CON SABOR AMERICANO

Una treballadora, davant del nou ordinador que ajudarà els investigadors de la Universitat de València.

Un nou ordinador amb tecnologia punta, adquirit pel Centre de Càlcul, optimitza la recerca

Tibèrius, que investigue ell

Tibèrius, si bé ens recorda aquell emperador romà, és el nom de l'última adquisició informàtica del Centre de Càlcul. Aquest nou company, que encara està familiaritzant-se amb la Universitat, promet oferir les més veloces eines de càlcul intensiu, optimitzant així el treball d'investigació.

MARISOL HOYOS

Fill de la tecnologia més avançada del moment, ell és el somni de tots aquells que treballen diàriament en la investigació científica. I les seues dades ho confirmen. Aquest ordinador de programació paral·lela disposa de 64 processadors R-10.000 i té una memòria central de 10 giges i un disc dur dotat de 277 giges. La seua capacitat i efectivitat desborda totes les previsions a l'hora de desenvolupar qualsevol tipus de recerca científica.

Si bé els ordinadors personals han evolucionat molt en els últims anys i són cada vegada més eficients, la potència que ofe-

reix una màquina com ara Tibèrius supera àmpliament les perspectives imaginades per qualsevol professor en el seu despatx o pels estudiants a casa. L'ordinador donarà així recolzament a molts treballs que no poden dur-se a terme en les màquines departamentals. Per mitjà dels seus 64 processadors, que poden funcionar tots a l'hora, Tibèrius incorpora una capacitat d'avaluació de dades i una velocitat d'anàlisi punta.

Enrique Marquina, director del Servei d'Informàtica de la Universitat, assegura que si "inicialment, a la Universitat, els grups punters d'investigació que precisaven ferramentes de càlcul

intensiu eren de l'àrea de les ciències bàsiques, en l'actualitat altres escoles i facultats de diferents àrees de coneixement, com ara Econòmiques, Geografia, Medicina o Farmàcia reclamen sovint aquest tipus de recursos".

Des del mateix Centre de Càlcul es donarà suport a partir d'ara al personal docent i investigador interessat a comptar amb l'ajuda de Tibèrius. D'aquesta manera serà possible traure-li profit a la màquina i aprendre a conèixer i utilitzar les diverses possibilitats que ofereix.

Junt amb Tibèrius, la resta dels ordinadors que operen al Centre de Càlcul guarden zelosament el conjunt de bases de dades sobre estudiants, professorat, registres i, també, estadístiques universitàries. Amb ells és possible portar a terme diligentment la gestió administrativa informatitzada.

Lluny de Tibèrius ha quedat

així el primer ordinador per a càlcul científic que va comprar la Universitat, l'any 1965. Encara es conserva, a les portes del Centre i com a relíquia, un IBM-1620, d'aquells en els quals els programes funcionaven amb fitxes perforades i utilitzaven el codi Hollerit.

Més tard, l'any 1979, va arribar Eclipse i, després, encara una altra màquina va substituir l'anterior màquina. Un IBM 30-90 va ser el primer ordinador vectorial a l'Estat espanyol, el qual ha deixat per darrere el nou emperador de la informàtica Tibèrius. Amb una inversió de 250 milions de pessetes, provinents dels fons Feder de la Unió Europea, la Universitat de València afrontarà la investigació científica més avançada.

Això és relatiu, però de segur que a Einstein aquesta joia de la informàtica li hauria estalviat més d'una cana.

Cinc mil ordinadors connectats entre si

El Centre de Càlcul ofereix també periòdicament cursos de formació sobre les diverses eines que es posen a disposició dels usuaris a través de la xarxa.

Actualment, prop de mil cinc-cents ordinadors personals estan connectats per xarxa al Centre de Càlcul, cosa que els dóna la possibilitat de consultar informació, estadístiques, dades informatitzades, correu, com també d'accedir a la resta de la xarxa. Mitjançant aquesta connexió, la Universitat de València també està interconnectada amb les altres quatre universitats valencianes i amb les de la resta del món.

El Centre vol ampliar pròximament el servidor de correu electrònic, que fins ara es trobava limitat a un nombre d'usuaris determinat (PDI, PAS i estudiants autoritzats), per tal de posar-lo a disposició de tots els estudiants de la Universitat. Enrique Marquina, director del Centre de Càlcul, pensa que "aquesta és una possibilitat molt bona perquè els estudiants puguen accedir a tota la informació que necessiten des

Tibèrius és un ordinador de programació paral·lela i amb una memòria central de 10 giges

de qualsevol sala d'informàtica de la Universitat o des de sa casa". "El correu pot ampliar-se també, de manera que es milloraria l'activitat acadèmica i tutorial a partir d'aquest servei. Aquesta és una possibilitat que, si bé no està molt estesa, ofereix una nova manera de treballar i d'organitzar la vida acadèmica", afirma Enrique Marquina.

PISCINA

VALENCIA

Oferta para
Estudiantes
universitarios

- El Baño es Transferible.
- 6 Meses de Caducidad.
- Horario: de 7 a 14 h.
- 20 baños por cada baño.

BAÑOS a 200 Ptas.

2 Baños Gratis
 presentando este anuncio
 en la inscripción

Arquitecto María Z. 46010 VALENCIA. Tel. (95) 880 47 05. Fax (96) 361 82 73

CITES

TEATRE

**II Mostra de
Teatre Universitari**

Organitza: Aula de Teatre de la Universitat de València.

Creació d'un personatge: Del 4 de desembre al 3 de febrer, a la vesprada. Amb el professor Pep Sanchis.

Taller d'interpretació partint de la improvisació: Del 10 de desembre al 28 de gener, a les vesprades. Amb la professora Amparo Rebeca Urieta.

Teatre de titelles

Al Teatro de Marionetas La Estrella, carrer Los Angeles, 33. Venda al telèfon 356 22 92.

Espectacle de participació de pallasos i titelles. Dissabtes, diumenges i festius a les 18:30. Entrada única: 600 pessetes.

Teatre Micalet

Ballant ballant, de la mà de Joan Peris. A partir del 17 de desembre. Dimarts a les 17:00, dimecres a les 20:00 hores (dia de l'espectador). Dijous a les 21:30 (únic dia de descomptes: universitaris, jubilats i carnet jove). Divendres i dissabtes a les 22:30 hores. Diumenge a les 19:00. Venda per telèfon: 399 55 77.

TROBADES

**Jornades sobre els
joguets del segle XXI**

Actes: Les jornades formen part d'un programa global d'activitats sobre la utilització del joguet com a recurs didàctic en l'àmbit educatiu. La celebració de la Fira Internacional del Joguet 98 permet articular el concepte joc-joguet amb el contingut de la Logse. Entre les activitats hi ha una mostra de recursos lúdics, un estand informatiu per a educadors i una visita a expositors a més de les jornades mateixes.

Matrícula: 5.000 pessetes.

Lloc: Fira Internacional del Joguet 98 de València. **Dies:** 13 i 14 de febrer.

Inscripció: Ludoteca AIJU, Manuel Candela, 9-baix. Telèfon: 393 40 06.

**X Jornades Internacionals
de Medicina de l'Atletisme**

Organitza: Unitat d'Investigació en Fisiologia de l'Esport. Facultat de Medicina. Departament de Fisiologia. **Dies:** 25 i 26 de febrer.

**V Trobada
d'Economia Pública**

Actes: Comunicacions i conferències sobre la investigació, docència i activitats professionals relacionades amb el sector públic. Els actes conclouran amb una visita turística. **Lloc:** Palau de Pineda, seu de la UIMP. **Dies:** 5, 6 i 7 de febrer, matins i vesprades.

CINEMA

Cine al Lluís Vives

Pel·lícules i dates: *Eva*, de Joseph Losey (4 de febrer a les 19:00 hores); *Todas las mañanas del mundo*, d'A. Corneau (11 de febrer a les 19 hores); *Desesperación*, de Fassbinder (18 de febrer a les 19 hores); i *Senso*, de Visconti (25 de febrer a les 19 hores). **Lloc:** Les projeccions tindran lloc a l'Aula de Vídeo del Col·legi Major Lluís Vives.

Organitza: Aula de Cinema de la Universitat de València.

CONFERENCIES

**Cicle de conferències
sobre creixement interior**

A càrrec de Glòria Moreno Pallardo. **Horari:** Del 27 de gener al 24 de març a les 19:30 hores. **Lloc:** Casa de la Cultura de Burjassot.

**Seminari 'El director
i el actor cinematogràfic'**

Impartit per Enrique Belloch (director cinematogràfic i teatral). **Horari:** Dissabte 31 de gener i 7 de febrer de 9 a 14 hores. **Lloc:** Centre de Formació Juan Comènius. Telèfon: 347 51 76.

Taller sobre 'El procés de creixement'

A partir del 27 de gener, a càrrec de Maria del Mar Nortes i Carmelo Ortolà (10 sessions). **Lloc:** Taller Vivencial. Telèfon: 384 31 98.

PREMIS

**Certamen universitari
de textos literaris**

Treballs d'autors menors de trenta anys vinculats a les universitats espanyoles. **Termini:** 30 d'abril del 1998.

Dotació: 150.000 pessetes.

Envieu a: Universidad Politécnica de Madrid. Vicerrectorado de Gestión Académica. Sección de Extensión Universitaria. P. Juan XXIII, 11. 28040, Madrid.

**Concurs de cartells Festes de
Moros i Cristians, Oliva, 1998**

Lema: Festes de Moros i Cristians Oliva 1998. **Dimensions:** 50 per 35 cm (alt-ample). **Termini:** Fins al 6 de febrer. **Premis:** 1er: 125.000 pessetes; premi local: 25.000 pessetes. **Informació:** Ajuntament d'Oliva. Telèfon: 285 02 50.

II Premi d'Investigació de Meliana

L'Institut Municipal de Cultura de Meliana ha convocat un premi d'investigació local sobre Meliana, en les matèries d'Història, Geografia, Art, Biologia, Medi Ambient i altres. El premi és de 200.000 pessetes. Els treballs es presentaran a l'IMdC, plaça Major, 1. Telèfon: 149 60 70.

**VIII concurs de
maquetes 'A la nostra marxa'**

Per a grups de València, Alacant i Castelló que canten en qualsevol llengua. De gener a octubre. Cal enviar la maqueta a nom de Simó Aguilar. Telèfon: 365 68 83.

Sobre els
laboratoris

MARIA ÀNGELS ULL*

Els residus generats als laboratoris presenten en general unes característiques de gran varietat, d'alta perillositat i d'escàs volum, la qual cosa fa que la seua gestió tinga una problemàtica diferent a la dels d'origen industrial. Els residus tòxics i perillosos, també anomenats especials, inclouen els residus químics, els gasos, els olis usats i aquells que exigeixen una gestió diferenciada recollida en una legislació específica, entre ells els residus radioactius. Tots ells requereixen un pla de recollida selectiva, una identificació i un tractament, que pot ser intralaboratori o extralaboratori, per a disminuir la seua perillositat.

La gestió d'aquests residus comprén les operacions de recollida, classificació, transport, tractament, recuperació i eliminació. L'adequada gestió d'aquests residus reportarà la millora de les condicions de treball i constitueix una peça fonamental en l'aplicació de criteris de qualitat i de gestió ambientals. A més, s'han d'incloure en la gestió els reactius caducats, els no caducats però innecessaris, els materials d'un sol ús contaminats o no, els patrons i tots aquells materials o productes que s'hagen utilitzat o generat al laboratori.

L'impacte que aquests residus tenen sobre l'atmosfera, les aigües (continentals, marines i subterrànies) i el sòl és preocupant, per la transcendència que, sobre la salut i el medi ambient, comporta.

*Delegada de Medi Ambient de la Universitat de València.

Diversos espectacles teatrals s'ofereixen en els proper dies

Te'l portem a casa

Si estàs lluny de la Universitat però et continua interessant aquest món, **NOU DISE** et posa al dia. Només has d'omplir aquesta butlleta amb les teues dades i enviar-la, junt amb un xec de 1.500 pessetes (a nom d'Universitat de València-Dise), a: Gabinet de Premsa. Antiga Senda de Senent, 11, quart pis. 46023, València.

Nom: _____
Cognoms: _____
Adreça: _____
Població: _____ Codi Postal: _____
Tf.: _____ E-mail: _____
NIF: _____

Una estudianta de segon curs de Farmàcia, elegida miss València 1998

“Estudie en pijama”

MARIUS ORTEGA

Si això fóra una revista del cor –Oh Déu meu, quina gran idea un setmanari rosa de la vida social i sentimental de la Universitat– podríem anunciar, posant-nos bucòlics, que pel Campus de Burjassot (o seria més coherent Burjassot Place) passeja, elegant alhora que discreta, Miss València 98. Així, abans d’atribuir-li un fals romanç amb veste’n-tu-a-saber-qui, diríem que es diu María Rubio García, que té dinou anys i estudia Farmàcia.

I encara que aquest paper no siga *couché*, però com que la foto sí que té colors, podríem dir que és una morena ben feta, d’ulls castanys (dos) i segura de si mateixa.

Però com que aquests fulls constitueixen un setmanari informatiu seriós i rigorós, hi hem de donar informació. Seguint els millors guions de Hollywood, va ser l’atzar, o el destí, *chi lo sa*, qui va portar aquesta estudianta de segon de Farmàcia a dur la banda que l’acredita com Miss València 98. De fet, María es va inscriure al concurs perquè hi va anar a acompanyar una amiga que volia participar, i clar: “Va, vinga”, “serà divertit”, “per què no?”, i aleshores una cosa va portar a l’altra.

“Sempre que veia aquests concursos en la televisió em preguntava com pot plorar una persona per una cosa així”, diu la jove universitària, abans de confessar que ella també va plorar: “La sensació no es pot descriure”.

Però per damunt de concursos, d’actes i de sessions de fotos, aquesta guapa (és obvi: és Miss València) universitària no es considera una model sinó una estudianta com qualsevol altra. I insisteix una i altra vegada, amb molta fermesa, que ella té clar que el que li ha de donar de menjar és la seua carrera: “Això de ser miss és un any. Després, què?, jo tinc clar que el primer són els seus estudis”.

Però clar, un viu en un món mediàtic i rep la imatge que les models i les misses canvien les seues vides, que no poden dur un ritme ni una vida normal (algú pot definir normal?). Doncs María, la *prota* d’aquesta gran exclusiva, diu que no, que a ella només li ha canviat l’agenda, ja que disposa de menys temps lliure, però continua la seua vida normal: “Continue anant a la facultat, carregant els llibres i els apunts, i amb el mateixos amics, pocs però bons”.

Tampoc no ha canviat el tracte dels seus companys de classe, afirma, tot i que un dia el professor va anunciar a l’aula que Miss València estava entre aquelles qua-

María Rubio estudia els apunts per al proper examen malgrat els nombrosos compromisos socials.

tre parets. María vol restar-li importància a tot el que està passant: “Sóc una xica normal, una estudianta, qualsevol podria fer el paper de Miss”. La conclusió és que, entre altres, la diplomàcia és una de les seues virtuts.

Fetes aquestes precisions, un intenta salvar alguna cosa de l’estereotip d’aquestes dones de concurs, i es decideix a obrir directament el tema del culte al cos. Doncs escolta que la nostra Miss diu que no li importa el tema del físic, que ella va arreglada perquè li agrada, però que estudia en pijama i mitjons, que ella no fa res especial per a cuidar-se. “No m’obsessiona el meu físic, no faig dieta i m’agraden el dolços”, sentència. I per si això fóra poc assegura que no es mira en l’espill, que no hi assaja somriures, per-

què ella és així. I afegeix per avisar: “Jo sóc natural i a qui no li agrada, doncs...”. En aquest punt de la conversa, el consol que la gent que està així de bé deu patir molt s’esfuma i comença la baixada d’autoestima.

Les preguntes, les possibilitats, les hipòtesis comencen a bullir entre neurona i neurona periodística, i un imagina que una dona com aquesta només es fixaria en un home com ella. Aleshores María llança un altre torpedo contra la línia de flotació d’aquesta idea: “És cert que el físic és el primer que entra pels ulls, però no el més important, el meu ideal d’home no és Mister València, em fixe també en altres coses”.

En aquest punt de la conversa un es planteja el perquè de la polèmica sobre la clonació humana. Miss València, després de dubtar un poc,

nega aquesta opció si és per triar físic: “Per què?, si el que compta és el que una persona du dins?”.

I aleshores un dubte comença a flotar per l’aire –hauré estat masculista en l’entrevista?–, i per acabar de preocupar-me María conta que admira les dones que lluiten pels drets i per la igualtat. I que per això ella no vol ser un objecte. Dec haver clavat la pota tota l’hora?

Abans que el fotògraf comence a posar-se nerviós faig l’última pregunta amb un interès personal.

–En el cas hipotètic que em picara l’esquena em grataries?

–Et donaria un palet perquè et gratares tu mateix.

Llàstima, se m’ha oblidat preguntar-li si té novio. (I si en té, què tal estarà? Uuhmm).

LA COLUMNA

Manifest

Un fantasma recorre Europa: el fantasma del comunisme. Totes les forces de la vella Europa s’han unit en santa croada per a caçar aquest fantasma: el Papa i el tsar, Metternich i Guizot, els radicals francesos i els policies alemanys”. Són paraules escrites l’any 1847 i publicades el 1848 a Alemanya. Els seus autors: Karl Marx i Friedrich Engels. Han passat cent cinquanta anys des d’aleshores i l’altre dia, a Cuba, un altre Papa que no era Pius IX clamava contra el mateix fantasma. En altres llocs del món continuen vivint i fent de les seues contra el fantasma els mateixos polítics reaccionaris i intel·lectuals que van heretar de Metternich i Guizot les seues aspres propensions a tancar entre les parets de l’oblit i de les presons qualsevol acostament a les idees *subversives* a les gents que es moren cada dia en la més absoluta pobresa. Els policies també hi continuen, disposats a tancar files entorn de l’ordre establert perquè ningú no s’insubordine. Cent cinquanta anys sembla que en són molts i, tanmateix, com diu Fernández Buey, allò que encara és vàlid ara mateix del *Manifest*, entre altres coses, és que “els que no tenen res poden tenir consciència”.

Aquests dies atziacs per a la fragilitat demostren que les classes socials no van ser un invent que es tragueren de la mànega Marx i Engels per a escriure la primera línia del seu *Manifest*: la història de totes les societats encara és la de la lluita de classes a pesar de les barrabassades del pensament únic i del final de la història que fan furor entre els liberals ficats a Papa, a historiadors del buit o a presentadors de *telediarios*. Cent cinquanta anys no són res. Potser la lletra d’un tango famós. Això a tot estirar.

ALFONS CERVERA